

රසායන විද්‍යාව

ප්‍රතික්‍රියා ශීඝ්‍රතාව

17

අප අවට සිදුවන බොහෝ විපර්යාස සඳහා රසායනික ප්‍රතික්‍රියා දායකත්වයක් සපයයි. පහත දැක්වෙන්නේ රසායනික ප්‍රතික්‍රියා ආග්‍රිත විපර්යාස කිහිපයයි.

- යකඩ මල බැඳීම
- පලනුරු ඉදීම
- ආහාර ජීරණය වීම
- කිරිවලින් යෝගට නිපදවීම
- දර ද්වීම
- සින්ක් කැබලේලක් තනුක අම්ලයක් සමග ප්‍රතික්‍රියා කිරීම
- සේර්බිම් ලෝහය ජලය සමග ප්‍රතික්‍රියා කිරීම
- පෙටුල් වාෂ්ප ගිනි ගැනීම
- රතික්කු කරලක් පිළිරීම

පැවරුම - 17.1

- ඉහත සඳහන් විපර්යාස ද ඇතුළත් වන සේ රසායනික විපර්යාස ලැයිස්තුවක් සකස් කරන්න.
- එම විපර්යාසවලදී සිදුවන රසායනික ප්‍රතික්‍රියාවල වේගය පිළිබඳ ව සලකා බලා, පහත දැක්වෙන අන්දමට ඒවා වර්ග කර වගුගත කරන්න.

වේගයෙන් සිදුවන ප්‍රතික්‍රියා

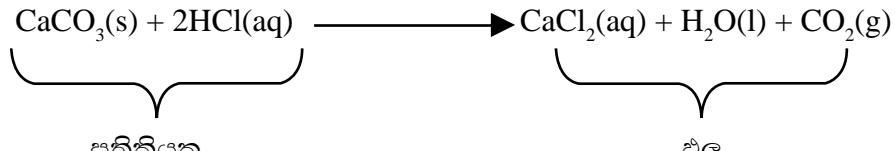
සෙමින් සිදුවන ප්‍රතික්‍රියා

i.	.....
ii.	.....
iii.	.....

විවිධ රසායනික ප්‍රතික්‍රියාවල වේග එකිනෙකට වෙනස් ය. පලනුරු ඉදීම, ආහාර ජීරණය, යකඩ මල බැඳීම වැනි ප්‍රතික්‍රියා සෙමින් සිදුවන අතර පෙටුල් වාෂ්ප ගිනිගැනීම, සින්ක් කැබලේලක් තනුක අම්ලයක් සමග ප්‍රතික්‍රියා කිරීම, රතික්කු කරලක් පිළිරීම වැනි ප්‍රතික්‍රියා වේගයෙන් සිදු වේ.

මේ අනුව ඇතැම් ප්‍රතික්‍රියා ක්ෂේත්‍රයෙහි ව හෝ ඉතා වේගවත් ව සිදුවන අතර ඇතැම්

ප්‍රතික්‍රියා ඉතා සෙමින් සිදුවේ. තත්පරයකින්, විනාඩියකින් පැයකින්, දින ගණනකින්, මාස කිහිපයකින්, මෙන් ම අවුරුදු ගණනකින්, සිදු වන ප්‍රතික්‍රියා ද වේ. රසායනික ප්‍රතික්‍රියාවක් සිදුවීමේදී එහි ප්‍රතික්‍රියක වැය වන අතර නව එල නිපදවේ. පහත දැක්වෙන ප්‍රතික්‍රියාව සලකා බැලීමෙන් මෙය පහසුවෙන් අවබෝධ කරගත හැකි ය.

මෙම ප්‍රතික්‍රියාවේ ප්‍රතික්‍රියක වැය වන වේගය හෝ එල නිපදවෙන වේගය හෝ ඇසුරින් ප්‍රතික්‍රියාවේ ශීසුතාව තීරණය කළ හැකි ය. මෙහිදී වඩා පහසුවෙන් නීරිස්පෘෂණය කළ හැක්කේ කැලේසියම් කාබනෝට් වැය වන ශීසුතාව හෝ කාබන් බියෝක්සයිඩ් නිපදවෙන ශීසුතාව යි.

ප්‍රතික්‍රියා ශීසුතාව යනු කාල ඒකකයකදී සිදුවන විපර්යාස ප්‍රමාණය යි.

එනම් ;

$$\text{ප්‍රතික්‍රියා ශීසුතාව} = \frac{\text{වැය වූ ප්‍රතික්‍රියක ප්‍රමාණය}}{\text{ගත වූ කාලය}} \quad \text{ලෙස හෝ} \quad \frac{\text{නිපදවූ එල ප්‍රමාණය}}{\text{ගත වූ කාලය}}$$

ලෙස දැක්විය හැකි ය.

යම් ප්‍රතික්‍රියාවක ශීසුතාව නිර්ණය කරන්නේ කෙසේ ද? මේ සඳහා ප්‍රධාන ක්‍රම දෙකක් ඇත.

- නිශ්චිත කාල සීමාවක් තුළ දී වැය වූ ප්‍රතික්‍රියක ප්‍රමාණය (ස්කන්ධය හෝ පරිමාව) හෝ නිපදවූ එල ප්‍රමාණය මැන බැලීම.
- නිශ්චිත ප්‍රතික්‍රියක ප්‍රමාණයක් වැයවීමට හෝ නිශ්චිත එල ප්‍රමාණයක් නිපදවීමට ගතවූ කාලය මැනීම.

17.1 ප්‍රතික්‍රියා ශීසුතාව කෙරෙහි බලපාන සාධක

යම් රසායනික ප්‍රතික්‍රියාවක් සිදුවීමේදී එහි ප්‍රතික්‍රියක අංශ (පරමාණු හෝ අණු) අතර ඇති රසායනික බන්ධන බිඳී නව බන්ධන ගොඩ නැගීම නිසා, වෙනස් වූ එල හටගනී. මෙසේ බන්ධන බිඳීම සහ නව බන්ධන ගොඩනැගීම සඳහා ප්‍රතික්‍රියක අංශ එකිනෙක ගැටිය යුතුය. එමෙන්ම ගැටෙන ප්‍රතික්‍රියක අංශ එල බවට පත්වීමෙනම් ඒවා සතුව ප්‍රමාණවත් ගක්තියක් තිබිය යුතුය. ප්‍රතික්‍රියා ශීසුතාව සඳහා බලපාන සාධක පහත දැක්වේ.

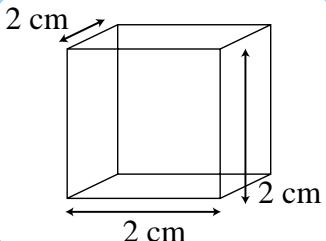
- ප්‍රතික්‍රියකවල පෘෂ්ඨ වර්ගඑලය
- ප්‍රතික්‍රියාව සිදුවන උම්ණන්වය
- ප්‍රතික්‍රියකවල සාන්දුණය (වායුමය ප්‍රතික්‍රියක සඳහා නම් පීඩනය)
- උත්ප්‍රේරක පැවතීම

• ප්‍රතිඵියකවල පෘෂ්ඨ වර්ගෝලය

විශාල දර කොට්ඨක් කුඩා කැබලිවලට පැළු විට පහසුවෙන් ද්‍රව්‍ය හැකි ය. ආහාර ජීරණය පහසුවීම සඳහා එවා හොඳින් විකා ගිලින ලෙස වෛද්‍යවරු උපදෙස් දෙනි. මේවාට හේතු මොනවාද?

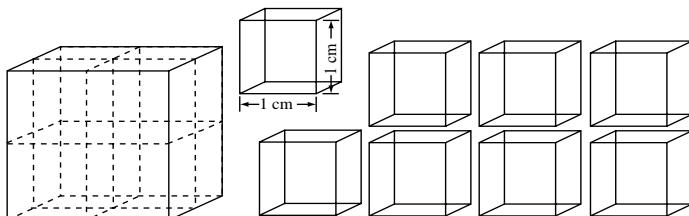
සන ද්‍රව්‍යක් ද්‍රව්‍යක් සමග හෝ වායුවක් සමග හෝ ප්‍රතිඵියා කිරීමේදී ප්‍රතිඵියාව සිදුවන්නේ සනයේ පෘෂ්ඨය මතදී පමණි. මෙයට හේතුව ප්‍රතිඵියක අංශ එකිනෙක හා ගැටෙන්නේ සනයේ පෘෂ්ඨය මතදී පමණක් විමයි. මේ පිළිබඳව සෞයා බැලීමට පැවරුම 17.2 හි නිරතවේමු.

පැවරුම - 17.2

පැන්තක දිග 2 cm බැඟින් වූ සනක හැඩැති කිරිගරුඩි (CaCO_3) කැබුල්ලක් තනුක හයිබුක්ලෝරික් අම්ල දාවණයකට දුම්ම සලකා බලා සනකයේ අම්ලය සමග ගැටෙන පෘෂ්ඨ වර්ග එලය ගණනය කරන්න.

- ඉහත සනකය, පැන්තක දිග 1 cm බැඟින් වූ කුඩා සනක 8 කට කපා සකස් කරනු ලැබේ.

- එම කුඩා සනක 8 තනුක හයිබුක්ලෝරික් අම්ල දාවණයකට දුම්වහොත් අම්ලය සමග ගැටෙන කිරිගරුඩි කැබලිවල මුළු පෘෂ්ඨ වර්ග එලය ගණනය කරන්න.

සනකයේ එක් පෘෂ්ඨයක වර්ග එලය

$$= 2 \text{ cm} \times 2 \text{ cm} = 4 \text{ cm}^2$$

පෘෂ්ඨ 6 හි වර්ග එලය

$$= 4 \text{ cm}^2 \times 6 = 24 \text{ cm}^2$$

කුඩා සනකයේ එක් පෘෂ්ඨයක වර්ගෝලය

$$= 1 \text{ cm} \times 1 \text{ cm} = 1 \text{ cm}^2$$

පෘෂ්ඨ 6 හි වර්ගෝලය

$$= 1 \text{ cm}^2 \times 6 = 6 \text{ cm}^2$$

සනක 8 හි මුළු පෘෂ්ඨ වර්ගෝලය

$$= 6 \text{ cm}^2 \times 8 = 48 \text{ cm}^2$$

මේ අනුව සනකය කුඩා සනක බවට පත් කළ විට පෘෂ්ඨ වර්ගලය වැඩි වන බව පැහැදිලි වේ.

ප්‍රතිත්වා දිසුතාව කෙරෙහි ප්‍රතිත්වාකවල පෘෂ්ඨ වර්ගලය බලපාන අන්දම සෙවීමට 17.1 ක්‍රියාකරකමෙහි යෙදෙමු.

ක්‍රියාකාරකම - 17.1

අවශ්‍ය ද්‍රව්‍ය : එක සමාන ස්කන්ධයකින් යුත් කැල්සියම් කාබනෝට් (CaCO₃) කුඩා හා කැට, තනුක හයිඩ්රොක්ලෝරික් (HCl) අම්ලය, විරාම සට්‍රිකාවක් බේකර දෙකක්.

- බේකර දෙකක් ගෙන සමාන HCl අම්ල පරිමා එකතු කරගන්න.
- CaCO₃ කැට HCl සහිත බේකරයකට දමා විරාම සට්‍රිකාවක් ආධාරයෙන් CaCO₃ කැට නොපෙනී යාමට ගත වන කාලය මතින්න. HCl සහිත අනෙක් බේකරයට CaCO₃ කුඩා එකතුකර විරාම සට්‍රිකාව ක්‍රියාත්මක කර CaCO₃ කුඩා නොපෙනී යාමට ගතවන කාලය මතින්න.
- අවස්ථා දෙකකිදී ගතවූ කාල සංස්ත්දනය කරන්න.

CaCO₃ කුඩා සහිත බේකරයේ වායු බුඩුල වේගයෙන් පිටවේ. CaCO₃ කුඩා ඉක්මනින් නොපෙනී යයි. එනම් කෙටි කාලයක දී ප්‍රතිත්වාව සිදුවන බව නිරික්ෂණය කළ හැකි ය.

එම් අනුව මෙම අවස්ථා දෙකකි ප්‍රතිත්වා දිසුතාව නිශ්චිත ප්‍රතිත්වාක ප්‍රමාණයක් වැය වීමට ගත වූ කාලය ඇසුරින් සලකා බැලිය හැකි ය.

$$\text{ප්‍රතිත්වා දිසුතාව} = \frac{\text{වැය වූ ප්‍රතිත්වාක ප්‍රමාණය}}{\text{ගත වූ කාලය}}$$

CaCO₃ කුඩා ලෙස යොදාගත් විට ප්‍රතිත්වා දිසුතාව වැඩිවන බව මින් තහවුරු වේ. මේ අනුව ප්‍රතිත්වාකවල පෘෂ්ඨ වර්ගලය වැඩිවන විට ප්‍රතිත්වා දිසුතාව වැඩිවන බව නිගමනය කළ හැකි ය. ප්‍රතිත්වාකවල පෘෂ්ඨ වර්ගලය වැඩිවන විට ප්‍රතිත්වාක අංශ එකිනෙක සමග ඇතිකරන ගැටුම් ප්‍රමාණය ඉහළ යන බැවින් ප්‍රතිත්වා දිසුතාව වැඩි වේ.

පැවරුම - 17.3

එදිනෙදා ජීවිතයේ විවිධ කටයුතුවලදී ප්‍රතිත්වා දිසුතාව ඉහළ නැංවීමට ප්‍රතිත්වාකවල පෘෂ්ඨ වර්ගලය වැඩි කිරීම සිදුකරනු ලබයි. එවැනි අවස්ථා ලැයිස්තුවක් සාදන්න.

• ප්‍රතික්‍රියාව සිදු වන උෂ්ණත්වය

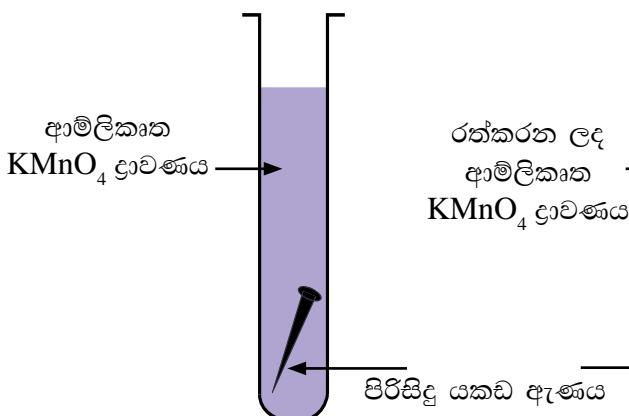
ආහාර නරක් වන්නේ ජෙවත් රසායනික ප්‍රතික්‍රියා සිදුවීම නිසා ය. ආහාර නරක් තොවී හෝ තත්ත්වයෙන් දිග කළක් තබා ගැනීම සඳහා ශිතකරණ හෝ අධිකිතකරණ භාවිත කෙරේ. මෙයින් පැහැදිලි වන්නේ අඩු උෂ්ණත්වවල දී ජෙවත් රසායනික ප්‍රතික්‍රියාවල හිසුතාව අඩු වන බවයි.

සිනි ජලයේ දිය කිරීමේදී ඇල් ජලයට වඩා පහසුවෙන් උණු ජලයේ දියවන බව ඔබ අත් දැක ඇතේ. රසායනික ප්‍රතික්‍රියාවක හිසුතාව කෙරෙහි උෂ්ණත්වය කෙසේ බලපාන්නේ දී සිසොයා බැලීම සඳහා 17.2 ක්‍රියාකාරකමෙහි නියැලෙමු.

ක්‍රියාකාරකම - 17.2

අවකාශ ද්‍රව්‍ය : සමාන ප්‍රමාණයේ යකඩ් ඇශෑන 2 ක්, ජලය, තනුක පොටැසියම් ප්‍රමැශනේට (KMnO₄) ද්‍රාවණය, තනුක සල්ගියුරික් අම්ලය (H₂SO₄), විරාම සට්කාව, පරීක්ෂා නළ දෙකක්, දාහකයක්

- ඉතා තනුක පොටැසියම් ප්‍රමැශනේට ද්‍රාවණයක් සාද ගන්න.
- පරීක්ෂා නළ දෙකකට ඉහත ද්‍රාවණයෙන් සමාන පරීමා දමා එම පරීමාවලට සල්ගියුරික් අම්ලය සමාන ප්‍රමාණ එකතු කරන්න. ඉන් එක් නළයක් තරමක් ඉහළ උෂ්ණත්වයකට රන් කරන්න.
- නළ දෙකට ම හොඳින් පිරිසිදු කළ, එක සමාන යකඩ් ඇශෑන, සමාන සංඛ්‍යාවක් දමන්න.
- එක් එක් නළයේ ඇති ද්‍රාවණයේ වර්ණය වෙනස් වීමට ගත වන කාලය විරාම සට්කාවක් ආධාරයෙන් මැත් ගන්න.

ඉහත ක්‍රියාකාරකමේදී, ඉහළ උෂ්ණත්වයේ ඇති පොටැසියම් ප'මැගනේට් දාවනය අඩු කාලයක දී විවරණ වන බව පෙනේ. උෂ්ණත්වය වැඩි වෙත්ම ප්‍රතික්‍රියාවල දිසුනාව වැඩිවන බව මේ අනුව නිගමනය කළ හැකි ය. වැඩි උෂ්ණත්වයකදී ප්‍රතික්‍රියා අංශවල වාලක ගක්කිය වැඩි ය. එවිට ඒකක කාලයකදී ඒවා අතර ඇතිවන ගැටීම් සංඛ්‍යාව වැඩි වේ. එබැවින් ප්‍රතික්‍රියා දිසුනාව ද වැඩි වේ.

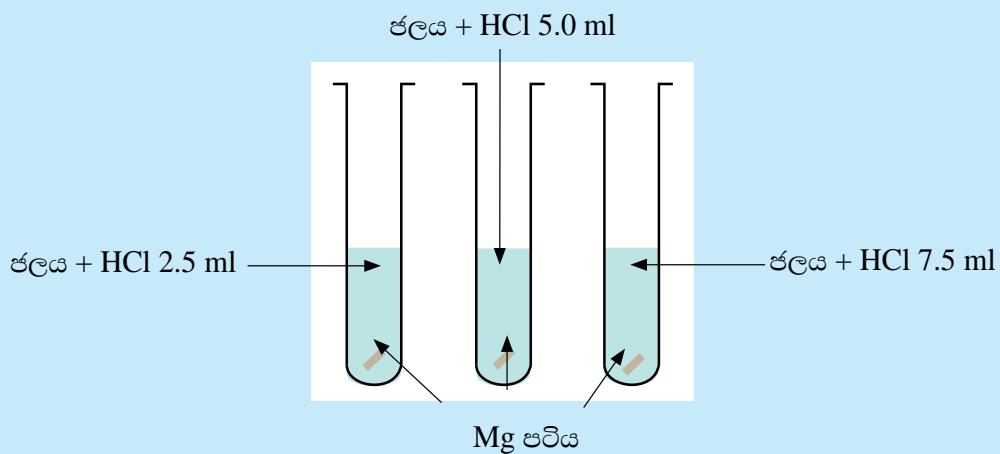
● ප්‍රතික්‍රියාවල සාන්දුණය

රසායනික ප්‍රතික්‍රියාවල දිසුනාව කෙරෙහි ප්‍රතික්‍රියාවල සාන්දුණය බලපාන්නේ කෙසේ ද සේයා බැලීම සඳහා පහත 17.3 ක්‍රියාකාරකම කළ හැකි ය.

ක්‍රියාකාරකම - 17.3

අවශ්‍ය ද්‍රව්‍ය : හොඳින් පිරිසිදු කරන ලද සමාන පාශේෂ වර්ගඝලයෙන් යුත් මැග්නීසියම් (Mg) පටි කැබේලි තුනක්, පරීක්ෂා නළ තුනක්, තනුක හයිඩ්‍රොක්ලෝරික් HCl) අම්ලය, ජලය

- පරීක්ෂා නළ තුනක් ගෙන ඒවාට 15 ml පමණ ජලය එකතු කර ජල මට්ටම රඟර පටියක් යොදා සලකුණු කරන්න. ඉන්පසුව ජලය ඉවත්කර එක් එක් නළයකට පිළි-වෙළින් 2.5 ml, 5.0 ml, 7.5 ml තනුක HCl අම්ලය එකතු කරන්න. පරීක්ෂා නළ තුනෙහි ම මුළු පරිමා සමාන වන පරිදි රඟර පටියේ මට්ටම දක්වා ජලය එකතු කරන්න.
- එක් එක් පරීක්ෂා නළයට Mg පටි කැබැල්ල බැහින් එකතුකර වායු බුඩුල පිටවීමේ දිසුනාව නිරීක්ෂණය කරන්න.

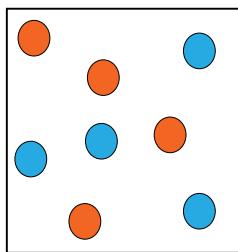

වැඩිපුර HCl අම්ලය එකතු කළ අවස්ථාව එනම් HCl සාන්දුණය වැඩි අවස්ථාවේ වායු බුඩුල පිටවීමේ දිසුනාව වැඩි බව නිරීක්ෂණය වේ. මේ අනුව පැහැදිලි වන්නේ HCl සාන්දුණය වැඩිවෙත් ම ප්‍රතික්‍රියා දිසුනාව වැඩි වී ඇති බවයි.

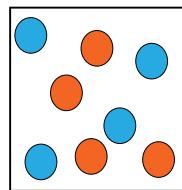
ප්‍රතික්‍රියක සාන්දුණය වැඩි වෙත් ම ඒකක පරිමාවක් තුළ ඇති එම ප්‍රතික්‍රියක අංගු සංඛ්‍යාව වැඩි වේ. එබැවින් ඒකක කාලයකදී ප්‍රතික්‍රියක අංගු අතර ඇතිවන ගැටුම් සංඛ්‍යාව ද වැඩි වේ. ප්‍රතික්‍රියකවල සාන්දුණය වැඩිවෙත් ම ප්‍රතික්‍රියා දිසුතාව වැඩිවන්නේ මේ නිසාය.

වායුමය ප්‍රතික්‍රියකවල පිචිනය

වායුමය ප්‍රතික්‍රියක සහභාගි වන ප්‍රතික්‍රියාවලදී, පිචිනය වැඩි කිරීමෙන් ප්‍රතික්‍රියා දිසුතාව වැඩි කළ හැකි ය. පහත 17.1 රුපයේ A සහ B අවස්ථා සලකා බලන්න.

A - අඩු පිචින තත්ත්ව

B - වැඩි පිචින තත්ත්ව

A සහ B අවස්ථා දෙකේදී ම ඇත්තේ එකම ප්‍රතික්‍රියක ස්කන්ධයකි. එහෙන් B හි පරිමාව අඩු කොට ඇති බැවින් එහි ප්‍රතික්‍රියකවල පිචිනය A හි පිචිනයට වඩා වැඩිය. එවිට ඒකක කාලයකදී එකිනෙක ගැටෙන ප්‍රතික්‍රියක අංගු සංඛ්‍යාව වැඩි බැවින් ප්‍රතික්‍රියා දිසුතාව වැඩිවේ.

• උත්පේරක

රසායනික ප්‍රතික්‍රියාවක දිසුතාව වැඩි කරන නමුත් ප්‍රතික්‍රියාවේදී වැය නොවන ද්‍රව්‍ය උත්පේරක ලෙස හැඳින්වේ. රසායනික ප්‍රතික්‍රියාවක දිසුතාව කෙරෙහි උත්පේරකවල බලපැම සොයා බැලීම සඳහා කළ හැකි ක්‍රියාකාරකමක් පහත දැක්වේ.

ක්‍රියාකාරකම - 17.4

- අවශ්‍ය ද්‍රව්‍ය : පරික්ෂා නළ දෙකක්, අලුත් හයිඩ්‍රිජන් පෙරෝක්සයිඩ් (H₂O₂) දාවණයක්, මැංගනීස් ඔයෝක්සයිඩ් (MnO₂) 0.2 g.
- පරික්ෂා නළ දෙකකට අලුත් හයිඩ්‍රිජන් පෙරෝක්සයිඩ් දාවණය සමාන පරිමාවක් බැහින් දමන්න.
- ඉන් එක් නළයකට, නිවැරදිව ස්කන්ධය කිරාගත් මැංගනීස් ඔයෝක්සයිඩ් 0.2 g ක් පමණ දමන්න.
- නළ දෙකන් වායු බුඩුල් පිටවීමේ වේගය නිරීක්ෂණය කරන්න.

- ප්‍රතික්‍රියාව අවසානයේ MnO₂ දූම් දාවණය පෙරා ලැබෙන අවශ්‍යෝග වියලා නැවත එහි ස්කන්ධය මැන බලන්න.

මැංගනීස් බියෝක්සයිඩ් සහිත පරික්ෂා නළයේ වායු බුබුල පිටවීමේ හිසුතාව වැඩිය. මෙම ප්‍රතික්‍රියාවේ හිසුතාව වැඩි කිරීමට මැංගනීස් බියෝක්සයිඩ් හේතු වී ඇත. මෙහිදී මැංගනීස් බියෝක්සයිඩ්වල ස්කන්ධය වෙනස් වී නොමැති බැවින් ප්‍රතික්‍රියාවේදී මැංගනීස් බියෝක්සයිඩ් වැය වී තැත. එනම් මැංගනීස් බියෝක්සයිඩ් මෙහි දී උත්ප්‍රේරකයක් ලෙස ක්‍රියාකර ඇත.

ප්‍රතික්‍රියාවක හිසුතාව වැඩි කරන මෙන් ම අඩු කරන ද්‍රව්‍ය ද ඇත. එසේ ප්‍රතික්‍රියා හිසුතාව අඩුකරන ද්‍රව්‍ය නිශේෂක හෙවත් මන්දක ලෙස හැඳින්වේ.

නිදුසුන්:- හඳුවුණ් පෙරෙක්සයිඩ්වල වියෝගන හිසුතාව අඩුකිරීම සඳහා සල්ගියුරික් අම්ල බිංදුවක් එකතු කිරීම.

විශාල ප්‍රතික්‍රියක ප්‍රමාණයක් සඳහා උත්ප්‍රේරක කුඩා ප්‍රමාණයක් සැහේ. ඒ ඒ ප්‍රතික්‍රියාව සඳහා විශිෂ්ට වූ උත්ප්‍රේරක ඇත. ප්‍රතික්‍රියාව සිදුවීමේදී උත්ප්‍රේරකයේ හෝතික ස්වභාවය වෙනස් විය හැකි වුව ද, අවසාන වශයෙන් එම උත්ප්‍රේරකයේ රසායනික වෙනසක් සිදු නොවේ. විවිධ කරමාන්ත සහ කාර්මික ක්‍රියාවලි සඳහා උත්ප්‍රේරක ඉතා බහුල ලෙස භාවිත කෙරේ. එම නොරතුරු කිහිපයක් 17.1 වගුවේ දැක්වේ.

17.1 වගුව

රසායනික කරමාන්ත	භාවිත වන උත්ප්‍රේරක
අැමෝෂනියා නිපදවීමේ හේලර කුමය	සවිච්‍ර යකඩ
සල්ගියුරික් අම්ලය නිපදවීමේ ස්පර්ශ කුමය	වැනෙශියම් පෙන්වෙක්සයිඩ්
අැමෝෂනියා ඔක්සිකරණයෙන් නයිට්‍රික් අම්ලය නිපදවීම	ජ්ලැටිනම්
අසංඛ්‍යා මෙද හයිඩුජන්නිකරණය කිරීමෙන් මාගරින් නිපදවීම	නිකල්

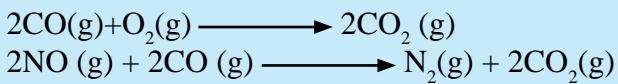
● අමතර දැනුමට ●

- ජ්ලැටින් තුළ සිදුවන ග්‍රෑසනය, ජ්‍රේණය, ප්‍රහාසංග්‍රේෂණය සහ ප්‍රෝටීන් සංඡ්ලේෂණය වැනි විවිධ ජෙව්ව රසායනික ක්‍රියාවලි සඳහා අවශ්‍ය වන එන්සයිම ජෙව්ව උත්ප්‍රේරක (Biological Catalysts) ලෙස හැඳින්වේ. කාත්‍රිම ලෙස නිපදවූ ජෙව්ව උත්ප්‍රේරක, විවිධ සේදුම් කාරක ලෙස භාවිතා කෙරේ.

① අමතර දැනුමට

උත්ප්‍රේරක පරිවර්තක (Catalytic converters)

නවීන මෝටර රථවල පිටාර පද්ධතියට (Exhaust System) සම්බන්ධ කළ උත්ප්‍රේරක පරිවර්තකය තම් වූ උපකරණයක් ඇත. පිටාර වායුවහි ඇති, පරිසර දූෂක වන කාබන් මොනොක්සයිඩ් සහ තයිටික් ඔක්සයිඩ් වැනි වායු, පරිසර දූෂක නොවන වායු බවට පරිවර්තනය කිරීම මෙම උපකරණයේ කාර්යයයි. මෙම උත්ප්‍රේරක පරිවර්තක තුළ ඇති උත්ප්‍රේරක (ප්ලැටිනම්, පැලේඩ්යම්) මගින් පහත සඳහන් ප්‍රතික්‍රියාවල දිසුනාව වැඩි කරයි.

පැවරුම - 17.4

විවිධ රසායනික කර්මාන්ත හා රසායනික ක්‍රියාවලි සඳහා හාවිත කෙරෙන උත්ප්‍රේරක පිළිබඳව දී, මෙශ්‍රව රසායනික ප්‍රතික්‍රියාවලදී යෙදෙන මෙශ්‍රව උත්ප්‍රේරක මෙවත් එන්සයිම පිළිබඳව ද අධ්‍යයනය කොට පොත් පිංචක් පිළියෙල කරන්න. ඒ සඳහා ප්‍රස්තකාල පොත් මෙන් ම මුදුක හා විද්‍යුත් මාධ්‍ය ද හාවිත කරන්න.

සාරාංශය

- විවිධ රසායනික ප්‍රතික්‍රියා විවිධ දිසුනාවලින් යුතු ව සිදු වේ.
- ප්‍රතික්‍රියා දිසුනාව යනු ඒකක කාලයකදී සිදුවන විපර්යාස ප්‍රමාණයයි.
- ප්‍රතික්‍රියකවල පාඨ්‍ය වර්ගේලය (හොතික ස්වභාවය), ප්‍රතික්‍රියාව සිදුවන උණ්ණත්වය, ප්‍රතික්‍රියකවල සාන්දුණය (වායුමය ප්‍රතික්‍රියකවල පීඩනය) සහ උත්ප්‍රේරක යන මේවා ප්‍රතික්‍රියා දිසුනාව කෙරෙහි බලපාන සාධක වේ.
- ප්‍රතික්‍රියා දිසුනාව පිළිබඳ දැනුම රසායනික කර්මාන්ත හා කාර්මික ක්‍රියාවලින්හිදී බහුල ව යොදාගනු ලැබේ.
- එදිනෙදා කටයුතු සඳහා ද ප්‍රතික්‍රියා දිසුනාව පිළිබඳ දැනුම වැදගත් වේ.

අභ්‍යාස

1. රසායනික ප්‍රතික්‍රියාවක දිසුතාව යන්නෙන් කුමක් අදහස් කෙරේ ද?
2. ප්‍රතික්‍රියා දිසුතාව කෙරෙහි බලපාන එක් සාධකයක් නම් උත්පේරකවල පැවතීම යි. (ප්‍රතික්‍රියා දිසුතාව) ඒ කෙරෙහි බලපාන වෙනත් සාධක තුනක් සඳහන් කරන්න.
3. ඔබ ඉහත සඳහන් කළ එක් සාධකයක් ප්‍රතික්‍රියා දිසුතාව වෙනස් කරන්නේ කෙසේ ද යි කෙටියෙන් පහදන්න.
4. උත්පේරකයක් යනු කුමක් ද?
5. කැලුසියම් කාබනේට් කැබලි සහ කුඩා සමාන ස්කන්ද වෙන වෙන ම තනුක හයිබෝක්ලෝරික් අම්ලය සමාන පරිමා සමග ප්‍රතික්‍රියා කරවන ලදී. ගත වූ කාලය සහ අඩු වූ CaCO_3 ස්කන්ද පහත වගුවේ දැක්වේ.

කාලය (මිනින්තු)	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
අඩු වූ CaCO_3 ස්කන්දය (g)	කැබලි	2.1	2.9	3.5	3.9	4.2	4.4	4.5	4.6	4.7	4.8	4.8
	කුඩා	3.1	4.0	4.4	4.6	4.7	4.8	4.8	4.8	4.8	4.8	4.8

- I. එකම අක්ෂ යුගලයක ඉහත අවස්ථා දෙකට ම අදාළ ප්‍රස්ථාර අදින්න.
- II. ප්‍රතික්‍රියා දිසුතාව වැඩි කුමන අවස්ථාවේ දී ද?
- III. මෙම අවස්ථා දෙකේදී ප්‍රතික්‍රියා දිසුතා වෙනස් වීමට හේතු පහදන්න.

පාරිභාෂික වචන

ප්‍රතික්‍රියාව	- Reaction
ප්‍රතික්‍රියා දිසුතාව	- Rate of reaction
රසායනික විපර්යාස	- Chemical changes
පෘෂ්ඨ වර්ගාලය	- Surface area
ප්‍රතික්‍රියක	- Reactant
උත්පේරක	- Catalysts
එල	- Products
සාන්දණය	- Concentration
නිශේධක / මන්දක	- Inhibitors
අවක්ෂේපය	- Precipitate
අවශේෂය	- Residue